

Sygn. akt II CSK 642/08

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa małoletniej S.C.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]
o zapłatę rentę i ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 6 maja 2009 r.,
skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 14 lutego 2008 r., sygn. akt [...],

- 1. oddała skargę kasacyjną**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej**
- 3. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego na rzecz adw. R.M. kwotę 3600 zł wraz z podatkiem VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 31 maja 2007 r. oddalił powództwo powódki S.C. wniesione przeciwko Skarbowi Państwa – Wojewodzie o zapłatę, rentę, zadośćuczynienie, odszkodowania i ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość. Sąd ten ustalił, że matka powódki, J.C., w dniu 30 czerwca została przyjęta na Oddział Ginekologiczno-Położniczy Szpitala Wojewódzkiego. Poród powódki nastąpił siłami natury o godz. 23¹⁵. Powódka urodziła się w stanie dobrym. Osiągnęła 7,7 punktów w skali Apgar. W piątej minucie liczba tych punktów wzrosła do 8. W dniu 8 lipca 1996 r. powódka w raz z matką zostały wypisane ze szpitala. Podczas domowej wizyty kontrolnej pielęgniarka stwierdziła brak u dziecka podniebienia miękkiego i twardego. Powódka wolno przybierała na wadze. Nie mogła ssać piersi. Dwukrotnie poddano ją badaniu USG głowy. W kilka miesięcy po porodzie rozpoznano u powódki mózgową porażenie dziecięce (MPD). Badania biochemiczne wykluczyły wrodzoną chorobę metaboliczną jako przyczynę MPD. W 2007 r. powódka przeszła operację rozszczepu podniebienia wtórnego.

W ocenie Sądu Okręgowego wyniki postępowania dowodowego, a w szczególności opinia Pomorskiej Akademii Medycznej nie dały podstaw do stwierdzenia, że przyczyną MPD u powódki było działanie lub zaniechanie personelu szpitala w czasie porodu lub po urodzeniu się powódki. Zatem powództwo oparte o treść art. 417 § 1 k.c., wobec braku istnienia normalnego związku przyczynowego jako przesłanki odpowiedzialności deliktowej, podlegało oddaleniu.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji powódki oddalił ją wyrokiem z dnia 14 lutego 2008 r., dzieląc ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu pierwszej instancji.

Skarga kasacyjna powódki została oparta o podstawę naruszenia przepisów postępowania. Zarzucono w niej obrazę art. 278 § 1 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku powódki o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnych biegłych sądowych. W oparciu o ten zarzut skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut naruszenia art. 278 § 1 k.p.c. w wyniku oddalenia wniosków powódki o przeprowadzenie dowodu z opinii innych biegłych był przedmiotem zarzutów zawartych w apelacji i został rozpoznany przez Sąd Apelacyjny. Uchybienie procesowe tego Sądu mogło być zatem związane z wadliwą oceną tego zarzutu, a nie naruszeniem art. 278 § 1 k.p.c. poprzez oddalenie wniosków powódki. Sąd Apelacyjny uznał przy tym sporządzoną w sprawie opinię Akademii Medycznej za pozbawioną sprzeczności, wbrew zarzutom skarżącej. Oceny tej w skardze kasacyjnej nie zakwestionowano. Brak zatem podstaw dla stanowiska skarżącej, że Sąd Apelacyjny bezkrytycznie zaaprobował treść wydanej opinii. Uzasadnienie zarzutu naruszenia art. 278 § 1 k.p.c. skarżąca opiera w istocie o twierdzenie, że opinia, która stanowiła podstawę rozstrzygnięcia nie została oparta o pełną dokumentację sporządzoną podczas pobytu matki powódki w szpitalu, a w związku z jej brakami w opinii biegli dokonali ustaleń faktycznych. Wobec tego stanowiska skarżącej wymaga przypomnienia, że w judykaturze można uznać za utrwalony pogląd, iż samo niezadowolenie strony z oceny przedstawionej przez biegłych nie uzasadnia potrzeby dopuszczenia przez sąd dowodu z opinii innych biegłych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2001 r., IV CKN 478/00 i postanowienie z 22 lipca 1997, I CKN 174/97 niepubl.). Argumenty przytoczone przez skarżącą w skardze kasacyjnej nie uzasadniają zaś stanowiska, że istniała obiektywnie potrzeba skorzystania z opinii kolejnych biegłych. Nie można zasadnie zarzucać powołanym w sprawie biegłym, że podjęli się sporządzenia opinii mimo braku kompletnej dokumentacji medycznej z pobytu matki powódki w szpitalu. Było to wynikiem wytoczenia powództwa po upływie ponad 10 lat od daty tego zdarzenia. Biegli wykorzystali natomiast całą dostępną dokumentację medyczną i poddali ją rzeczowej ocenie. Kolejni biegli nie dysponowaliby innymi dokumentami i podstawy wydania przez nich opinii nie mogłyby ulec zmianie. Z tego punktu widzenia powoływanie innych biegłych nie było zatem uzasadnione. Nie można też podzielić stanowiska skarżącej, że to biegli dokonali ustaleń faktycznych w sprawie. Ustalenia te zostały dokonane przez Sąd z uwzględnieniem jedynie stanowiska biegłych. Wykorzystanie w tym celu opinii biegłych nie jest wykluczone, skoro podstawą ustaleń faktycznych mogą być również domniemania faktyczne (art. 231

k.p.c.), a wiedza fachowa może być pomocna przy ocenie, jakie wnioski można wyprowadzić z innych ustalonych faktów.

Z przyczyn wyżej wskazanych skarga kasacyjna była pozbawiona uzasadnionych podstaw i podlegała oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c.